

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 597/2022
20.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милица Торњански, адвокат из ..., против тужене Средња школа "Лукијан Мушицки" Темерин, чији је заступник Правобранилаштво АП Војводине, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3070/21 од 23.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3070/21 од 23.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1118/21 од 03.09.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име неисплаћених разлика зараде, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом за одређене периоде, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име накнаде трошкова за исхрану, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом за одређене периоде, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом за одређене периоде, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да за тужилцу изврши уплату доприноса за ПИО надлежном Фонду за ПИО, за период од 01.02.2018. године до 31.12.2020. године, на име износа из става другог, трећег и четвртог изреке пресуде. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове поступка у износу од 77.913,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом седмим изреке, одбијен је захтев тужиле за ослобађање од обавезе плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3070/21 од 23.11.2021. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 17.03.2021. године, а преиначена 03.09.2021. године. Вредност предмета спора је 228.070,07 динара. Побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, па ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић